

48 свѣтъ-тъ, но да спасж свѣтъ-тъ. ^оКойто ся отмѣта отъ мене, и не пріима мои-тѣ думы, има кой да го сѣди: "слово-то което говорихъ, то ще го сѣди въ по-
49 слѣдній-тъ день. Защото разѣ отъ себе си не говорихъ, но Отецъ който мя проводи, той ми даде заповѣдь, [«]какво да 50 рекж, и що да говорїж. И знамъ че не-
гова-та заповѣдь е животъ вѣчнъ. И тый, това що говорїж, както ми е Отецъ рекль,
така говорїж.

ГЛАВА 13.

1 И [«]прѣдъ праздникъ-тъ на Пасхѣ-тѣ, като знаеше Іисусъ [«]че дойде часъ-тъ му, да прѣмине отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тѣ, които бѣхъ на свѣтъ-тъ, до край ги възлюби.
2 И на вечеряніе-то, [«](когато вече діаволь-
тъ бѣше вложилъ въ сърдце-то на Іудах Симонова Искаріотскаго да го прѣдаде.)
3 Понеже знаеше Іисусъ [«]че Отецъ му е далъ всичко на рѣцѣ-тѣ, и [«]че отъ Бога 4 е излѣзъ и при Бога отива, [«]Става отъ вечерѣхъ-тѣ, и слага си дрехи-тѣ, и зѣ 5 прѣстилж, та ся прѣпаса. Послѣ напѣвъ въ омывалици-тѣ, и начинъ да омыва нозѣ-тѣ на ученици-тѣ, и да ги 6 отрыва съ прѣстилж-тѣ съ коіжто бѣ прѣпасанъ. И тый идува при Симона Петра: а той ми казува: Господи, [«]ты ли 7 ще ми омъшь нозѣ-тѣ? Отговори Іисусъ и рече му: Това което азъ правихъ ты егда не знаешь, но испоѣлъ [«]ще разумѣ-
8 еши. Казува ми Петъръ: Нѣма да омъшиши ты мои-тѣ нозѣ до вѣка. Отговори му Іисусъ: [«]Ако тя не омъшъ, нѣмашъ дѣлъ 9 съ мене. Казува ми Симонъ Петъръ: Господи, не само нозѣ-тѣ ми, но и рѣцѣ-
10 тѣ и главѣ-тѣ. Казува ми Іисусъ: Иѣма: [«]Чистъ-тъ иѣма потрѣбъ освѣнъ нозѣ-тѣ си
11 да омые, но е всички чистъ; и [«]вы сте чисти, но не всинца. [«]Защото знаеше прѣ-
дателъ-тъ си; за това рече: Не сте всинца
въ чисти.

12 А като оми нозѣ-тѣ имъ, и си зѣ дре-
хы-тѣ, сѣдихъ пакъ, и рече имъ: Знаете
13 ли що ви сторихъ? [«]Вы мя выкате У-
чителъ и Господъ; и добѣръ казувате, за-
щото съмъ. [«]И тый азъ, Господъ и Учи-
тель, ако вы омыхъ нозѣ-тѣ, то [«]и вы
сте длѣжни единъ другому нозѣ-тѣ да

^оЛук. 10; 16.
^п Втор. 18; 19. Мар. 16; 16.
^р Гл. 8; 38; 14; 10.
^с Втор. 18; 18.

—

^а Мат. 26; 2.
^б Гл. 12; 23; 17; 1; 11.
^в Лук. 22; 3; Ст. 27.
^г Мат. 11; 27; 28; 18. Гл. 3;
35; 17; 2. Дѣян. 2; 36; 1.
Кор. 15; 27. Епр. 2; 8.
Гл. 8; 42; 16; 28.

^е Лук. 22; 27. Филип. 2; 7; 8.
^ж Вѣже Мат. 3; 14.
^з Ст. 12.
^и Гл. 3; 5. 1 Кор. 6; 11.
Еес. 5; 26. Тит. 3; 5. Епр.
10; 22.
^к Гл. 15; 3.
^л Гл. 6; 64.
^м Мат. 23; 8, 10. Лук. 6; 46.
1 Кор. 8; 6; 12; 3. Филип.
2; 11.
^н Лук. 22; 27.
^о Рим. 12; 10. Гал. 6; 1, 2.
1 Пет. 5; 5.

15 омывате. Защото азъ ви [«]примѣръ дадохъ, да правите и вы, както азъ направихъ
16 въмъ. [«]Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, никой рабъ не е по горенъ отъ господаръ-
тъ си, нито посланикъ е по горенъ отъ 17 оногозъ който го е испратилъ. [«]Това като знаете, блажени сте ако го правите.
18 Не казувамъ [«]това за всинца ви; азъ знаѣши кои съмъ избралъ; но за да ся сбѫде писаніе-то: [«]Който яде хлѣбъ съ мене, дигиж противъ мене петж-тѣ си.
19 [«]Отъ сега ви казувамъ [«]това, доколѣ още не е било, та кога ся сбѫде да повѣрувате че съмъ азъ. [«]Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който пріима когото азъ проводи.
20 [«]Това като рече Іисусъ, [«]смути ся духомъ, и свидѣтелствова и рече: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че [«]единъ отъ васъ 22 ще ми прѣдаде. Тогази ученици-тѣ ся спогледвахъ помежду си, и недоумѣвахъ 23 ся за кого говори. А единъ отъ ученици-тѣ когото обычаше Іисусъ бѣше ся [«]об-
24 лѣгнъ на скуть-тѣ Іисусовъ. Кивнува му Симонъ Петъръ да попыта, кои е [«]тойзи 25 за когото говори. А той припадна на грѣ-
26 ды-тѣ Іисусовы и казува му: Господи, 27 кой е? Отговоря Іисусъ: Азъ като затопъкъ залакъ-тѣ, комуто го дамъ, той е: 28 и зато залакъ-тѣ та даде на Іуда Си-
29 монова Искаріотскаго. И [«]поди залакъ-
30 тѣ, тогази вѣза Сатана въ него: и тый казува му Іисусъ: Което правишъ, прави 31 го по скоро. А това никой отъ сѣдящи-тѣ на трѣпез-тѣ не разумѣвашо му рече.
32 Защото нѣкои мыслихъ, понеже [«]Іуда имаше касж-тѣ, че му казува Іисусъ: Купи каквото ни трѣбува за праздникъ-
33 тѣ; или да даде нѣщо на сиромаси-тѣ.
34 И тый като зѣ той залакъ-тѣ, изѣзе ту-
35 таски; а бѣше нощъ.
31 А когато изѣзѣ той, казува Іисусъ:
[«]Сега ся прослави Сынъ человѣческий,
32 [«]и Богъ ся прослави въ него. [«]Ако Богъ ся прослави въ него, то и него Богъ ще прослави въ себе си, [«]и сега ще го про-
33 слави. Чадца, още малко съмъ съ васъ. Ще мя тѣрсите, и [«]ако рѣкохъ на Іудей-тѣ: Дѣто идѣ азъ, вы не можете да
34 дойдете, и въмъ казувамъ сега. Новж [«]заповѣдъ ви давамъ: Да имате любовъ 35 помежду си, както вы възлюбихъ, и вы
о Мат. 11; 29. Филип. 2; 5. [«]Гл. 19; 26. 20; 2; 21; 7.
1 Пет. 2; 21. 1 Йоан. 2; 6. ²⁰, 24.
п Мат. 10; 24. Лук. 6; 40. Гл. ^ш Лук. 22; 3. Гл. 6; 70.
15; 20. ^щ Гл. 12; 6.
р Йак. 1; 25. ^в Гл. 12; 23.
с Псал. 41; 9. Мат. 26; 23. ^ъ Гл. 14; 13. 1 Пет. 4; 11.
Ст. 21. ^ѣ Гл. 17; 1; 4, 5, 6.
т Гл. 14; 29; 16; 4. ^п Гл. 12; 23.
^у Гл. 10; 40; 25; 40. Лук. ^ю Гл. 7; 34; 8; 21.
10; 16. ^л Лев. 19; 18. Гл. 15; 12. 17.
^ф Мат. 26; 21. Мар. 14; 18. ^е Еес. 5; 2. 1 Сот. 4; 9.
Лук. 22; 21. ^и Йак. 2; 8. 1 Пет. 1; 22. 1
х Гл. 12; 27. ^о Йоан. 2; 7; 8; 3; 11, 23. 4.
и Дѣян. 1; 17. 1 Йоан. 2; 19. ²¹.